

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXVII. ročník

číslo 5/květen 2021

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	12.00	každou 3. neděle v měsíci deskohrátky
	14.00	bohoslužby „Společenství Kristovo“
	17.00	bohoslužby
Pondělí	18.00	rozrost (setkání střední generace, vždy 1. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Čtvrtek	15–17	úřední hodiny faráře (předchozí tel. domluva doporučena!)
Pátek	15.30	dorost (mladší i starší), odrost
	17.30	konfirmační příprava
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Vítejte	2	Jsem rád,	10
pravidelný sborový program		že dosud umím trojčlenku	
Ze sborového života	3	Nemiluj peněženku,	11
zápis z 815. schůze staršovstva		ale miluj peněženkou	
Představení Diakonie ČCE-SCPS	3	Bible všemi smysly	14
naše partnerské středisko		Mezi řádky	14
Společně zvládneme	4	Knihovna	15
rekonstrukci kostela		David Torkington: Poustevník	
Jan Filip Chadima	6	Bůh online	17
Malý tábor	7	Dorostáci mají talent!	18
Příměstský tábor YMCA Braník	8	Kontaktní informace, tiráž	19
Kód Božího plánu rozluštěn	9		

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

ZÁPIS Z 815. SCHŮZE STARŠOVSTVA (12. 4. 2021)

Staršovstvo se sešlo 12. 4. 2021 na své 815 schůzi. Schůze se konala hybridně – v menší míře fyzicky v Evenu, ve větším počtu online. Schůzi řídil farář Jaroslav F. Pechar.

Biblický úvod měla Milada Borovská (František Lízna a Jindřich Štreit jako příklady těch, kdo si zvolili těsnou bránu, Mt 7,13–14).

Staršovstvo se zabývalo *rozpočtem sboru a přípravou rekonstrukce kostela*. Přípravují se poslední úpravy projektu rekonstrukce, ukázky z návrhu plánované rekonstrukce jsou k dispozici na našem webu.

Po dokončení projektu o něm bude kurátor Tomáš Bedrník informovat jak fyzicky během bohoslužeb, tak online. Pokud všechno dobře dopadne, *stavební práce by mohly začít ještě ke konci letošního roku*.

Z aktuálně řešených věcí vyjímáme např. zvukový výstup z varhan, scénické osvětlení pro vánoční hry či lavice podél oken, které zvýší počet míst k sezení v kostele.

Naše dlouholetá členka *Marie Saudková přechází do římskokatolické církve*. Přejeme jí Boží požehnání a děkujeme za vše, co pro náš sbor udělala. *Novými členy sbory se stali Tomáš Kolek, Štěpánka Kolková a Marie Žilová*.

Vyjde nový *Evangelický zpěvník*. Sbor zakoupí potřebný počet výtisků pro společné bohoslužby a členové budou moci si jej prostřednictvím sboru objednat i pro svou vlastní potřebu. ■

PŘEDSTAVENÍ DIAKONIE ČCE-SCPS

■ Co je to SCPS-ČCE?

Středisko celostátních programů a služeb je jedním z třiceti zařízení Diakonie ČCE. Naše čtyři programy jsou zdánlivě různorodé, spojuje je však snaha pomoci našim klientům překonat bariéry, které brání kontaktu s vnějším světem, ať již těmi bariérami jsou postižení, neznalost jazyka nebo nepřijetí většinou společností.

■ Co je to projekt Doma?

Projekt Doma pomáhá azylantům, lidem s doplňkovou ochranou, žadatelům

o mezinárodní ochranu a migrantům ze třetích zemí zapojit se do života v české společnosti a místní komunitě. Jeho cílem je poskytnout odbornou podporu a posilovat přirozené sociální kontakty mezi tuzemci a cizinci v místě, kde žijí, a předcházet tím sociálnímu vyloučení a vzniku ghett. Záměrem projektu je také umožnit Čechům získat osobní zkušenost s migranty a mírnit tím xenofobní nálady mezi lidmi. Poskytujeme asistenci v situacích, na které zatím rodiny migrantů samy nestačí, a poraden-

ství při řešení problémů. Pomáháme při navazování vztahů s místními lidmi. Proto organizujeme setkávání v místní komunitě – besedy, rozličné aktivity pro děti i dospělé, výlety, sdílení zkušeností. Máme rovněž dobrovolnický program, který propojuje migranty s dobrovolníky z místní komunity.

■ *Dobrovolníci v projektu DOMA*

Součástí projektu jsou čtenářské tandemy, na kterých se podílí např. i dobrovolnice z branického sboru. Jde o online propojení jednotlivců z řad dobrovolníků a z řad klientů a společnou četbu v českém jazyce. V současnosti jsou to jemenské ženy, trvale žijící v Čechách, které velmi často zůstávají doma s dětmi a jsou poměrně izolovány. Potřebují pracovat na své češtině, aby byly schopny začít navazovat sociální kontakty se svým okolím a měly možnost se tak zapojit do společnosti. Společným čtením s ro-

dilým mluvčím (opět téměř výhradně ženy) si tak procvičují výslovnost, ale také konverzují a vzájemně a nenásilně poznávají kulturu jedna druhé.

■ *Světový étos*

SCPS se zaměřuje také na osvětovou činnost. Nejnovější aktivitou v této oblasti je prezentace výstavy Světový étos (Weltethos). Autorem je nedávno zemřelý teolog a religionista Hans Küng. Výstava je jedním z výsledků jeho dlouholetého úsilí o mezináboženský dialog. Hans Küng vychází z myšlenky, že pokud má náš globalizovaný svět žít v míru, je potřeba se sjednotit na základních etických normách. Jako religionista se desítky let zabýval studiem světových náboženství i filosofických směrů a došel k závěru, že tyto společné etické zásady se v nich nacházejí. Na pozvánku a více informací o výstavě se můžete těšit v příští Bráně.

Petr Sobalík, kontaktní pracovník

SPOLEČNĚ ZVLÁDNEME REKONSTRUKCI KOSTELA

*Vznes se hrdě vzhůru, zavlaž nad námi,
papore s kalichem mezi hvězdami.**

Tuto píseň jsem poprvé – a zatím naposled – slyšel před mnoha, mnoha léty, krátce po konci druhé světové války, kdy všeobecná euforie byla neméně tak intenzivní jako ta nedávná „sametová“.

*) Autor písně je ThDr. Čeněk Dušek (1843–1918), významný představitel českého evangelictví na přelomu 19. a 20. století, který se zapsal rovněž do našich národních dějin. Působil jako církevní i veřejný činovník, jako kazatel, publicista i pedagog. (Vybráno z Rodopisné revue on-line, roč. 14, 3, 2021, Michal Flegl.)

Zní vám dnes tato píseň pateticky? Jistě, a není tomu divu v době, kdy národní, natož náboženské sebevědomí je přiškrceno, veřejně se nenosí. Kdo z nás vyvěsí na státní svátek vlajku? Kdo se veřejně přizná, že „chodí do kostela“?

Nejsem si jist, při jaké příležitosti jsem tu píseň slyšel, kdy a kde to přesně bylo. Je tomu tak dávno! Možnosti jsou nejméně dvě: buď v LTK (Letní tábor Komenského, dnes Tábor J. A. Komenského v Bělči u Třebechovic pod Orebem), nebo v Masarykově táboře YMCA na Sázavě u Soběšína.

Musela to být pro malého kluka mimořádná událost, když si ji tak jasně pamatuji. Bylo mně jen pět let, ale jak slova, tak i melodie mně navždy uvízly v mysli. Podobně i vizuálně – ještě dnes vidím, jak červený kalich na černém pozadí pomalu vyjíždí na stožáru, zraky lidí kolem mne ho sledují a při tom hlasitě zpívají, zatím co já se držím někoho za ruku (asi mojí matky?) a všemi smysly přijímám a vstřebávám nezapomenutelnou atmosféru...

Jsou i jiné silné zážitky, mimo těch nespočetných rodinných, které ze mne udělaly hned v raném mládí evangelíka. Uvedu jen ty hlavní. Byla to stavba našeho kostela, bratr farář Timoteus Pokorný, sdružení mládeže – nebylo nás mnoho, ale scházeli jsme se navzdory metodické perzekuci především našich rodičů. A byly to mnohé letní tábory a brigády.

Náš kostel, ta unikátní dřevěná stavba, do které jsem se po mnoha letech života v zahraničí vrátil. Stále mne přitahuje, fascinuje. Bratr architekt Pavel Bareš „zafachal“ – to býval náš klukovský výraz obdivu a uznání, když se někomu něco opravdu skvěle podařilo.

Jsem sice starší člověk, ale nejsem urputný odmítač všeho nového. Snadno jsem si po svém návratu zvykl na přístavek apsidy a s velkým vděkem přijal Even, obojí od našeho souseda na Dobešce, člena našeho sboru Davida Vávry.

Před lety jsem prožil v americkém sboru nákladnou rekonstrukci dřevěného kostela z konce 18. století. Byla to náročná akce, ale nakonec i ti nejopatrnější skeptici byli nadšeni výsledkem. A teď se těším na již opravdu nutnou obnovu a rekonstrukci našeho kostela. Nebojím se jí. Nebojím se, protože vím, že i přes modernizaci si náš „chrám Páně“ zachová svoji původní, přívětivou tvář. Vždyť i ten mladičký Even si již přes všechnu tu novotu vytvořil svoji vlídnou, rodinnou, bratrskou a sesterskou auru.

Rekonstrukce kostela je nutná, o tom není pochyb. Elektrické vedení, voda, topení, osvětlení, klimatizace, sociální zázemí. To vše potřebuje obnovu a modernizaci. Vždyť náš kostel byla provizorní stavba, která měla sloužit jen 20 let, než si sbor postaví tradiční zděnou budovu. V poměrně dobrém zdraví a se vši skromností přežila totalitu, dnes si však zaslouží nové „oblečení“ jako dárek k jejím pětasedmdesátinám. A k tomu jí přidáme nové varhany, že? Jsem si jist, že náš skvělý varhaník Miloš se na ně těší a že si je plně zaslouží.

V jakém stadiu je rekonstrukce? Na <https://branic.evangnet.cz> si níže na stránce v sekci *Novinky* klikněte na *Rekonstrukce kostela – obrázky*.

V nedělních ohláškách nám bratr kurátor Tomáš Bedrník připomenul, že rekonstrukční práce by měly začít toto léto, ale že zatím se sešla jen polovina potřebných financí. A že když to jinak nepůjde, budeme si muset půjčit.

Budeme si muset půjčit? Já jsem již přispěl do sbírky na rekonstrukci, kolik jsem mohl, ale protože nemám půjčky rád – pokud nejsou absolutně nutné –, napadlo mne, že bych měl (konečně!) prodat svoji motorku a ještě trošku víc přispět, třeba na ty nové varhany, jak jsem po nich volal tady v Bráně již vloni...

Petr Bísek

v Ládví, 27. března 2021

JAN FILIP CHADIMA

Honzu jsem měl moc rád. Jeho smrt přišla znenadání. Pustil se nedávno do obrovského díla, chtěl znovu přeložit některé knihy Starého zákona. Nebylo to všeobecně známo, ale jeho znalosti hebrejštiny i dobového pozadí doby starozákonní byly mimořádné. Úplně mně vyrazilo dech, když mě před třemi lety žádal, abych mu přivezl z USA slovník akkadštiny. Fascinovali ho Sumerové, ta obrovská kulturní síla počtem malého národa, který jakoby odnikud a od ničeho položil základy nejstarší lidské civilizace. Tak jsem si tu jeho potřebu se vyznat v akkadštině vykládal – přes ni se dostávala původem sumerská kultura dále k okolním semitským národům. Z Uru Chaldejských vyšel Abraham. Když z něj vyšel, tak to byl Ur ještě ne Chaldejských, ale Sumerů a Akkadánů.

Jan Filip byl přitom absolvent fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské. A byl to špičkový programátor, který se skvěle vyznal v informační bezpečnosti. Jednou se mi svěřil, že jazyky mu začaly jít až po třicítce. A nebyly to jen jazyky, napsal do sebe obrovské množství teologických a historických znalostí. Někdy jsem si říkal, kam na ty všechny informace chodí.

Jan Filip byl v mnoha směrech nekonvenční. A spouště jiným nekonvenčním lidem pomohl. Některé přivedl k víře, jiní se prostě jen v jeho přítomnosti cítili v pohodě. Jeho nekonvenčnost ho občas činila oříškem těžkým ke skousnutí. Jsem rád, že mohl v Braníku zakotvit a cítit se zde bezpečně. A jsem rád, že zde našel svou manželku, ženu statečnou.

Často nedokázal to důležité, co viděl, jasně komunikovat. Člověk se musel tak nějak naladit na jeho vlnu. Byl jsem rád, když se mi to dařilo. A byly chvíle, kdy se mi to nedařilo. Přesto nás hodně spojovalo. Nevím, zda se mi to podaří

přesně vyjádřit. Snad nebudu daleko od pravdy, když řeknu, že to byla vůle se na jedné straně nenechat zmást tíhnutím doby odložit a relativizovat zjevené pravdy, které potvrzuje celý ten dlouhý veliký oblak svědků, a na druhé straně nepodlehnout zjednodušováním, nepřestat kriticky myslet, nelhat si do kapsy.

Pro mě byl vlastně téměř jediný člověk kromě mé manželky, který mi poskytoval podrobnou zpětnou vazbu k mým kázáním. Samozřejmě, ne ke všem. Proště něco více než slova pochvaly (kterých si vážím) a slova mlčení (která respektuji). Občas jsme se spolu modlili. Bude mi moc chybět.

A tak, snad ho teď už Pán Králů uvádí do všech těch jemných odstínů, které se snažil v Písmu rozpoznat. A snad ho i utěšuje, že jeho děti a manželka nezůstanou bez opory.

Aleš Drápal

MALÝ TÁBOR

Milí Braničtí,

chtěla bych vás a především vaše děti pozvat na branický Malý tábor konaný pod YMCA Braník.

Letošní tábor opět proběhne v tábořišti u obce Ujkovice. Kvůli možnostem tohoto tábořiště však tábor začne až v neděli (!) 1. 8. a bude pokračovat do soboty

14. 8. 2021. Tématem tábora bude slavná dvojka Asterix a Obelix a jejich mnohá dobrodružství. Pokud vaše dítě u nás na táboře ještě nikdy nebylo, a přesto zvážíte jeho letošní účast, dovoluňte mi vám tábor a jeho atmosféru přiblížit fotkami z minulého roku (viz webové stránky tábora), ze kterých podle mě dýchá přesně to, jaké to bylo – parádní!

No a kde se přihlásit? Přihlášku najdete na našich táborových stránkách: <https://branicky-taborevangnet.cz/>. Tam také najdete všechny aktuality, fotky a deníky z minulých let, denní táborový program, kdo pojedje jako vedoucí atd. Pokud už jste rozhodnutí, prosím o co nejdřívější přihlášení, abychom mohli lépe tábor naplánovat.

Jestli mají vaše děti nějaké kamarády, které by chtěly na tábor pozvat, určitě je uvítáme! Místa je dost a vždycky rádi uvidíme nové tváře.

Za tým vedoucích,

Míša Mazná

pozn.: tábor je dotován z prostředků MŠMT

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR YMCA BRANÍK?

Členové YMCA Braník a odběratelé sborové e-mailové konference ode mne dostali začátkem dubna prosbu o rychlou zpětnou vazbu, zda by měli letos zájem o „příměstský tábor“ (pro děti je zajišťován program v průběhu pracovního dne, na noc si je berou rodiče domů) organizovaný pod YMCA Braník, ať už jako rodiče, kteří by jej chtěli dopřát svým dětem, nebo jako dobrovolníci, kteří by měli zájem pomoci s organizací.

Bezprostředním podnětem pro tuto formu dotazu byla časově velmi omezená nabídka dotace, ale myšlenka doplnit branickou práci s dětmi o tento způsob už napadla dřív vícero z nás. Průzkumem se potvrdilo, že tu oba typy zájmu jsou, ale takto narychlo rozhodně nikoliv v té míře (natož ve stejném termínu), abychom si mohli obratem troufnout přislíbit akci v rozměrech požadovaných dotací. Když už nás netlačí dotační termín rozhodnutí, můžeme si s předběžnými zájemci dát trochu víc času na dohodu, zda má smysl letos zkusit to v omezenější podobě bez dotace, nebo ne, případně ještě chvíli počkat, zda se neobjeví zájemci další.

Ale do Brány teď píší spíš kvůli výhledu do budoucna. Myslím, že příměstské tábory coby trend dnešní doby si své zájemce nacházejí oprávněně, a že když ne

letos, tak pro příští roky by určitě dávalo smysl uvažovat o tom, zda svou práci s dětmi nemáme rozšířit právě tímto směrem. A pokud máme, tak abychom za rok v dubnu nebyli zase nepřipraveni, bylo by fajn plánování takového „tábora“ a určování termínu začít nejpozději tak v listopadu... a tak by bylo dobré už teď začínat s tím, co by tomu mělo předcházet, s úvahami, neformálními rozhovory a modlitbami za moudrost ohledně dalšího rozšiřování branické práce s dětmi. Pokud to zaujalo i vás, neváhejte se přidat.

Jan Jeroným Zvánovec

KÓD BOŽÍHO PLÁNU ROZLUŠTĚN

„Tak jakýž jsem, ač všechno víš. Mne přijmeš, spasíš, potěšíš. Vždyť Ty svých slibů nerušíš. Beránku Boží k Tobě jdu.“ Tak to přece zpíváme v poslední sloce našeho zpěvníku v písni 504.

A stejně jako část Petrova kázání o Letnicích: „Ať si je všecken lid Izraele jist, že Bůh učinil Pánem a Mesiášem právě Ježíše, kterého jste ukřižovali!“ (Sk 2,36), i poslední sloka písne „Tak, jakýž jsem“ obsahuje jednu velmi dobře zašifrovanou zprávu. Ale nebojte se. K jejich rozšifrování nebudeme potřebovat žádný tajný kód mobilních čísel bratrů Maxe a Jacka Lawsonových z filmu „Geostorm“, ale jen umění naslouchat a číst mezi řádky.

„... Vždyť Ty svých slibů nerušíš...“ No řekněte sami, mohl by král být králem, kdyby zrušil své královské rozhodnutí? A náš Nejvyšší, budiž za to velebeno a oslaveno jeho svaté jméno, nám všem jedno ze svých královských rozhodnutí skrze svého služebníka Jeremjáše připomíná: *„Plány, které s vámi mám, znám nejlépe já sám, je výrok Hospodinův. Jsou to plány o pokoji, nikoli o zlu. Dám vám budoucnost a naději.“* A Petr to korunuje, když o svém Mistru již podruhé rozšifrovává onen Jeremjášův, respektive Boží vzkaz, budiž za to oslaveno a velebeno jeho jméno až navěky, když říká: „Ať si je všecken lid... jist, že Bůh učinil Pánem a Mesiášem právě Ježíše...“

Právě proto jsem rád, že křesťanské Velikonoce, narozdíl od Vánoc, které končí Ježíšovým narozením, že Velikonoce končí naplněním Ježíšových slov: *„Jdu, abych vám připravil místo. Až odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já,“* jak čteme u Jana (14,3).

Ježíš tedy zemřel, stejně jako vdovin syn ze Sarepty, mládenec z Naim, Jajirova dcera a Lazar byl vzkříšen. Ti všichni pak nakonec ale stejně znovu zemřeli, kdežto Ježíš byl vzat vzhůru, aby dokončil a tím i naplnil královské rozhodnutí svého Otce.

Bát se prý ale nemusíme, protože nám tu na světě zanechal svého Parakleta, který nám jistojistě pomůže rozluštit i tu sebezašifrovanější zprávu.

A k tomu nám s Jeho Svatým požehnáním dopomáhej naši kazatelé.

Pavel Sivák

JSEM RÁD, ŽE DOSUD UMÍM TROJČLENKU

„Na českých školách se chystá redukce výuky přírodovědných předmětů.“

To je podtitulek článku, který vyšel minulý týden v hlavním pražském deníku. Podobná zamyšlení nad budoucností českého školství houstnou, kritické hlasy proti uvolňování nároků na maturanty přibývají.

Chaos je to podobný boji s koronavirem, kde do zmatečného rozhodování zasahují všechny složky veřejného života – prezident, vláda, poslanecká sněmovna a senát, dokonce i soudy, včetně ústavního. Já věřím, že pandemii zvládneme a koronavirus se stane „jen“ skutečností, na kterou si musíme zvyknout, aniž bychom se jí poddali. A také doufám, že kvalita všeobecného vzdělání mladé generace neklesne natolik, abychom si my starší nemuseli zoufat.

V porovnání s pandemií by zápas o kvalitu školství měl být snazší, protože ono samo přímo nezabývá, je pod naší kontrolou. Jeho úroveň závisí přímo na nás, kterým směrem ho budeme v České republice postrkovat.

Já jsem na straně kritiků snižování úrovně všeobecného vzdělání naší mládeže. To, že mladí ovládají klávesnice chytrých telefonů, tabletů a počítačů je dobře, ale chceme-li, aby oni a naše republika obstáli v globalizovaném světě, musíme zajistit, aby byli schopni zvládnout víc než sociální sítě.

Tendence zmírnit nároky k absolvování střední školy, ať akademické nebo odborné, proběhly i za mého mládí v 50. letech minulého století. Poválečná základní škola byla ještě tradiční příprava na vyšší nároky ve střední škole. Tam to ale začalo, i když se tomu veteráni (a veteránky) za katedrou všelijak bránili. Ve vyšších ročnících pak už nebylo vyhnutí. Co si počít, když nové učebnice měly v textu vyznačené pasáže, které bylo doporučeno vynechat? Já jsem tomu rozuměl jako gestu, že moje generace jsme blbečkové, kteří by podle dřívějších měřítek neobstáli, u maturit propadli, a tak je nutné jim jejich studia ulehčit.

V té době jsem byl studentem 19. jedenáctiletky v Praze-Braníku. Nebylo to běžné komunistické gymnasium – pardon! – gymnázium. Škola byla unikátní

v tom, že v ní učila řada profesorů a profesorek (ano, to byli ještě profesori a profesorky) z bývalé Vyšší dívčí školy ve Vodičkově ulice v Praze. A, uhádli jste, jejich představa o tom, jaké má být základní všeobecné vzdělání, byla odpovídající té době, tj. jsou určité základní znalosti a vědomosti, které vám chceme předat, aby z vás byli vzdělaní, informovaní občané, hrdí na svoji vlast.

Nevím, jak oni snášeli změny v českém školství. Jak přijímali zjednodušování gramatiky, o kterém se říkalo, že je to kvůli nástupu nevzdělaných komunistických kádrů na posty ředitelů, aby si nedělali ostudu při veřejných vystoupeních.

Ne, není dobré nahrazovat schopnost kriticky přemýšlet zručností s vyhledáváním odpovědí na základní otázky lidské činnosti na internetu. To umí každý „vůl“. Ale i při tom musí mít jedinec schopnost rozlišit ve zvěti informací zbytečné od podstatného, správným směrem zaměřeného. Není pochyb, že tuto schopnost je možné získat, naučit se ji. A k tomu právě vede široké všeobecné vzdělání, ve kterém i základy chemie, fyziky a biologie hrají důležitou roli.

My jsme to díky naší matikářce, dotáhli – mimo osnovu – až k integrálům, z nichž si téměř nic nepamatuji, ale trojčlenku používám dodnes. Chemický vzorek močoviny (céóenhádvědvakrát) mně sice v mé životní kariéře podstatně nepomohl, ale vědomí, že spalování odpadků je nesmysl, je mně jasné. A že nám náš češtinář přidal hodiny staročeštiny a učil hovořit po slovensky? Jsem mu za to vděčný.

Petr Bísek

Ládví, 1. března 2021

vyšlo v Mladé frontě Dnes 2. března 2021

NEMILUJ PENĚŽENKU, ALE MILUJ PENĚŽENKOU!

Se svolením redakce Českého bratra (ČB 3/2021) přetiskujeme článek bývalého člena našeho sboru a nedávného jubilanta Pavla Říčana:

To byl pěkný kazatelský bonmot Miloše Rejchrtu. A hodí se nám i teď, když mluvíme o pěti procentech svého příjmu, jimiž bychom měli církvi přispívat. Mohli bychom tomu říkat nepovinný členský příspěvek a snažíme se, aby se těch pět procent stalo nepsanou normou, samozřejmou zvyklostí každého evangelíka. To nejde nařídit, ale snad se to časem vžije.

Když bratr synodní senior Daniel Ženatý začátkem loňského roku vystoupil s výzvou „5 % a hlavu vzhůru“, plně jsem ho v ČB podpořil. Tuto podporu bych nyní rád zopakoval, když bratr senior svou výzvu (vlastně výzvu celé synodní rady i synodu) v loňském desátém čísle Českého bratra aktualizoval.

Heslo „milovat peněženkou“ dobře vyjadřuje podstatu věci. Jde o to, jak rádi máme svůj sbor (v jistém smyslu i svého duchovního). Považuji za správné, že nikdo nikomu nepřipomíná morální povinnost přispívat. Jak znovu zdůrazňuje bratr Ženatý, „nikdo nic nekontroluje, neurčuje, je to krok osobní svobody“. Ale ovšem – hovořit o tom, diskutovat, vzájemně se povzbuzovat bychom ve sboru měli. I k tomu bratr Ženatý ve svém článku vyzývá.

Kudy na to? Jak začít? Je to přece jen choulostivá věc. Takhle nejsme zvyklí hovořit. Napadne nás: Proč si nenalít čistého vína? Bratr pokladník má záznamy, snadno sestaví seznam členů, kteří sboru v loňském roce přispěli a jakými částkami. Proč to nevytisknout a nedat na nástěnku, případně nerozeslat e-mailem? Pak by bylo hned jasné, o čem se bavíme.

Takový postup by byl vhodný v případě nějakého spolku, možná by to udělali i v některé české církvi. V ČCE nikoli. Jak už bylo řečeno, jsme tolerantní, ctíme osobní svobodu každého člena a nebudeme to měnit. Ale jestli může poradit vysloužilý psycholog: Proč nezveřejnit takový seznam, ale s vynecháním jmen? Nad ním se pak snadno rozproudí diskuse o tom, co a jak dál, na co máme a na co můžeme mít. Důvěrnost individuálních údajů bude zachována a obava (kterou také zmiňuje bratr Ženatý), že když podstatně zvýším svou obětavost, možná zůstanu trapně osamocen, odpadne. Zázraky se čekat nedají, ale trochu to pomůže.

Pavel Říčan, psycholog

Vzali jsme si radu bratra Říčana k srdci. Nabízíme branickou tabulku. Letáky kampaně „5 % a hlavu vzhůru“ leží v kostele už hodně dlouho. Tak si trochu pohraji s čísly a podívám se – když bych vzal oněch „5 %“, snadno třeba dopočítám odpovídající měsíční příjem:

Jistě – statistika má svoje meze!

Jde o výsledek evidovaných darů.

Nejsou zde nedělní sbírky, které i přes c-čas tvoří nemalou část sborového rozpočtu.

Nejsou zde dary, na které dotyčný nechtěl potvrzení, velmi dobře vím o dalších dárcích, kteří by se ocitli spíše v té druhé polovině tabulky – ale chtějí zůstat v anonymitě, a tak jsou jejich dary zaúčtovány v rámci sbírek při bohoslužbách.

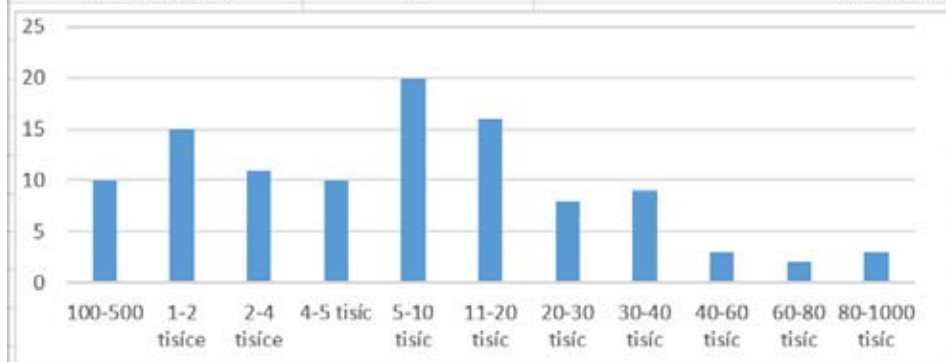
Řada dárců přispívá do sborového rozpočtu tím, že si nenechají proplatit cestné, pohoštění do kavárny, materiály pro práci s dětmi...

Bratr Říčan má pravdu: nejde o připomínání morální povinnosti přispívat, nikdo nic nekontroluje, neurčuje, je to krok osobní svobody. Ale hovořit o tom, diskutovat, vzájemně se povzbuzovat bychom ve sboru měli. Co a jak dál, na co máme a na co můžeme mít.

S pokračující odlukou církve a státu bude toto téma stále důležitější.

Jarda Pechar

obětavost / rok 2020	počet plátců	při 5% to odpovídá měsíčnímu příjmu
100-500	10	800 Kč
1-2 tisíce	15	3 500 Kč
2-4 tisíce	11	6 500 Kč
4-5 tisíc	10	8 500 Kč
5-10 tisíc	20	16 500 Kč
11-20 tisíc	16	33 500 Kč
20-30 tisíc	8	50 000 Kč
30-40 tisíc	9	66 500 Kč
40-60 tisíc	3	100 000 Kč
60-80 tisíc	2	133 500 Kč
80-1000 tisíc	3	166 500 Kč

BIBLE VŠEMI SMYSLY – MISIJNÍ PŘÍLEŽITOST

Poslední květnový pátek startuje třináctý ročník mezinárodní Noci kostelů, do níž se již tradičně zapojuje také náš sbor.

Budeme se snažit odpovědět na otázky návštěvníků, povyprávět o budově i životě společenství a ukázat jim pro tento večer speciálně připravenou výstavu „Bible všemi smysly“. Každý si může zalistovat Bibliemi v mnoha jazycích, přivonět k biblickým rostlinám, zjistit, co se v Bibli píše o mandlích, česneku, olivách i dalších plodech.

Akce proběhne od 19 do 21 hodin za dodržení aktuálně platných epidemiologických opatření. Uvítáme dobrovolné průvodce z našich řad či pomocníky (příspěvatele) na zmíněnou „přehlídku biblické flory“. Třeba to využijete i jako příležitost, jak oslovit okolí křesťanskou zvěstí.

Lenka P.

MEZI ŘÁDKY

Možná, ale při všem tom přemítání nad texty z Iz 60,2–3 a Lk 11,2 i tak můžeme klidně a bez jakékoliv pýchy říct: „*I stalo se ke mně Slovo Hospodinovo.*“ Kdo z nás, milí čtenáři, by si kdy tyto dva verše kdy spojil dohromady?

Jako by ta žvýkačka, která se přilepila těm, co vybírali hesla na rok 2020 ve „Čtení na každý den“, jako by tam zůstala přilepená i v roce 2021.

A tady je potřeba připustit si, že to opravdu nebyla náhoda těch, kteří dávají hesla dohromady. Že to nebyla žádná žvýkačka, která by se jim přilepila na dno losovacího bubnu, ale že to byl zcela úmyslný a cílený záměr našeho Nejvyššího, aby se ke každému z nás „stalo Slovo Hospodinovo“.

Abychom si dovedli nejen představit, ale abychom si (kdy jindy, než právě v těchto dnech!) připustili, že ujištění: „Já jsem Hospodin, Tvůj Bůh, vyvádějící Tebe...“ z Dekalogu a jméno Imánuel – pro nás – Imánu (s námi) (je) Él (Bůh) zjištěním, že náš Nejvyšší, je s námi i přes všechny čas a prostor.

Zvláštní, opravdu zvláštní je to jméno Imánu-Él, jak se dozvídáme u semjáše. „Plány, které s vámi mám, znám nejlépe já sám“, je výrok Hospodinův. „Jsou to plány o pokoji, nikoli o zlu. Dám vám budoucnost a naději.“

Ano, přesně toto nám vzkazuje náš Bůh skrzevá ústa svého služebníka (Jr 28,11); aby nám připomněl, že Kristovo narození (neboli Boží sestoupení v lidském těle na Zem, kterou stvořil i s člověkem), jež si připomínáme o Vánocích, a Velikonoce jsou vyvrcholením jeho prvotního Královského rozhodnutí.

Pavel ve svém dopise Koloským medituje o Ježíši Kristu, o tom, co se vlastně jeho příchodem změnilo: „V něm je všechno na maximum. On sám se sebou všechno usmířil. A jak? Sebou samotným. Svou krví, když ho křižovali, stvořil pokoj na nebi i na zemi.“ (Ko 1,19-20)

A možná právě tady a teď... možná právě v tyto dny stojí za to připomenout si úvahu Petra Slámy nad výše uvedenými texty z Jr 28,11 a Ko 1,19n:

„Milí přátelé, takhle to Bůh naplánoval. Přeju Vám tu milost, abyste dnes svůj život zahlédli zakreslený do Božího plánu. A jestli u sebe momentálně žádný Boží plán nevidíte, tak mu ho prostě věřte. Řekněte si: Bůh pro mě má plán.“

Jsou zajímavé ty Petrovy úvahy. Jako by z nich ten, jehož jméno je „Imánu-Él“, načúhoval do našich dnešních životů. Do všech našich oprávněných strachů z nákazy covidem. Aby nám jejich prostřednictvím posílal zcela jasné a zřetelné signály, že je s námi. Že s námi kráčí tou naší poutí pouští našich životů, ve které se ukrývá obava a možná i strach z příštích dnů, kdy bychom si udrželi práci, musíme podstoupit antigenní test. A jelikož mne ty bratrovy úvahy velmi oslovily, rozhodl jsem je postupně všechny soustředit do svých webových stránek, aby nejen mně, ale i každému kolemjdoucímu připomnělo, že...

Pavel Sivák

KNIHOVNA

David Torkington: Poustevník Dobrodružné znovuoobjevení modlitby

„Poznání samo o sobě nestačí. Poznáním nikoho trvale neproměníte. Zato prožitkem lásky ano!“

Petr Calvay

Co byste hledali ve Skotsku vy? Vůni dubových sudů od zrající whisky? Zelené kontury golfových hřišť? Rozlehlá jezera a kopce porostlé vřesem? Déšť, na který je leckterá pláštěnka krátká?

Otec Robertson tam hledá modlitbu. Není jí již dlouhou dobu schopen a jeho život ztratil směr. Naději mu přinese až setkání se ženou, která se s ním podělí o svůj příběh, svou zkušenost a svého duchovního učitele Petra.

„Pochopila jsem, že bez modlitby je i život v dobrém manželství prázdný.“

Je to prosté, v Glasgow sednout na letadlo a vyrazit směr Vnější Hebridy. Cestou si užít pohled na Loch Linhe, Ben Nevis nebo třeba ostrov Mull, vystoupit na pláži na ostrově Barre a najít toho, kdo vás naučí se modlit. Tak jednoduché to je.

Nebo ne? Že by to nebylo tak jednoduché? Tak přímočaré?

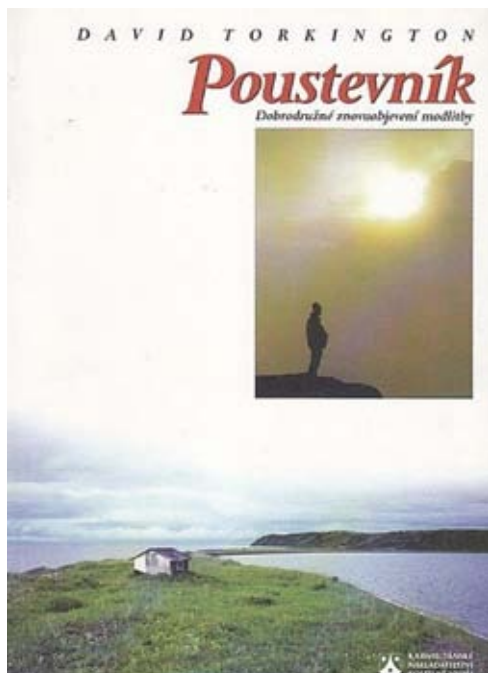
„Můžete stokrát tvrdit: ‚Chci se stát koncertním klavíristou nebo mluvit plynně německy nebo být výborným hráčem golfu.‘ Dokud nebudete několik hodin denně cvičit, stejně vám nebudu věřit, že to myslíte doopravdy. Začnu vás brát vážně teprve, až uvidím, že se snažíte, že jste každý den u piána, že biflužete německou gramatiku nebo se plahočíte na golfovém hřišti.“

Rozhodně máte na výběr. Můžete se vydat objevovat krásy země Waltera Scotta, pozorovat na Vnějších Hebridách orla skalního a večer v zapadlé hospůdce popíjet místní ale. Nebo si můžete nalít whisky, vzít do ruky knihu Davida Torkingtona a začíst se. Obě možnosti vám mohou pomoci s modlitbou. A vlastně, proč si nevzít knihu do letadla směrem Glasgow?

David Torkington pochází z Manchesteru ve Velké Británii. Je to duchovní teolog, autor, novinář a řečník, který se specializuje na modlitby, křesťanskou spiritualitu a mystickou teologii.

Když nepíše, tráví čas na své lodi na klidné řece Beaulieu v New Forest v Hampshire.

Na knihu *Poustevník* volně navazují knihy *Prorok – Modlitba ztraceného rybáře* a *Mystik – Od meditace ke kontemplaci*.

Karolina Veronika Růžičková Höfferová

BŮH ONLINE

Myslím si, že v mnoha křesťanských domácnostech vypadají neděle dosti podobně. Vstávání, hygiena, snídaně, internet a bohoslužba. Přestože máme možnost online bohoslužeb mnohem delší dobu než trvání epidemiologických opatření, raduji se každou neděli z toho, že alespoň takto smíme poslechnout zvěstování Slova Božího a duševně se naladit na strunu tématu kázání, mít chvíli ztišení a rozjímání. Co však s vysluhováním večere Páně? Většinu této bezkontaktní doby jsem si říkala, že večeri Páně prostě oželím a počkám si na čas společné radosti ze vzkříšení a očištění od našich hříchů.

Je možné, že mnoho z vás aplikuje večeri Páně doma již dlouhou dobu, já se však k tomuto kroku odhodlala až nyní. Přiznám se, bylo to trochu zvláštní. Při slovech díkůvzdání skutečně lámat chléb (v našem případě slané kreky, protože nám došel chleba) a nalévat víno, vnášelo do srdce jistou dávku skepse a obav a dá se říci až absurdnosti. Obzvláště, když jsme celou večeri Páně „vysluhovali“ v kidušové soupravě, kterou jsme si pořídili v Jeruzalému před dvěma lety.

Slova z kázání, která vykládala o prvních křesťanech, kteří se scházeli v domácnostech a ctili pohromadě vzpomínku na Ježíše Krista, uklidňovala a naplňovala mě i pocitem, že je to správně, protože to naše duše potřebují. Dříve také neměli společenství a kněze, který by vedl obřad. Oni neměli bohoslužby přes internet, které mohly pomáhat v jejich duševním růstu. Měli jen svou víru a naději v Boha. O to víc se raduji z možností, skrz které se můžeme dostávat k Božímu slovu a cítit jeho blízkost.

Bůh je s každým z nás a nerozlišuje, kde se k němu modlíme, čteme Písmo nebo posloucháme bohoslužbu (ať už v lavici kostela, na gauči nebo na zahradě). Bůh je, byl a vždycky bude pro každého z nás online, bez omezení wi-fi nebo signálu.

Katka W.

DOROSTŘÁCI MAJÍ TALENT!

Je to už rok a půl, kdy jsme s dětmi mohli naposledy vyrazit na větší dorostovou výpravu (podzim 2019). Člověk by na první dobrou řekl, že společný pobyt venku se zkrátka nedá nahradit. Dobrou atmosféru a jistou lidskou blízkost však zažíváme i na současných online dorostových setkáních, a tak jsme se tentokrát rozhodly uspořádat velikonoční výpravu online.

Celá akce se nesla v duchu soutěže Dorost má talent. Scházeli jsme se každý den (krom soboty) na zhruba hodinu a půl, probírali společně velikonoční příběh a zadávali si úkoly v rámci celovýpravové soutěže. A jak to tedy vypadalo? Po příletu do argentinského Braníkosa Aires nás uvítal místní organizátor, señor Iardo Pejarre (čtete v patřičné výslovnosti :-)), kterého ztvárnila Anička Gwen Procházková. Dorostřáci každý den dostávali úkoly spojené s Velikonocí (nabalzamovat libovolného člena domácnosti, jakkoli se stavět kříž...) a zadání disciplín, v nichž mohli projevit své talenty (zpěv, hudba, výtvarné nadání, volná disciplína...). Vy zbylém čase jsme v rámci soutěžního teambuildingu dělali fotokvíz a vzpomínali s fotkami ze starých (leckdy až pravěkých) výprav. Všechny úkoly a dojmy z online výpravy bylo možno zaznamenávat do připraveného výpravového deníčku, aby nám zůstala i nějaká hmotná památka.

Je nutno říci, že všichni účastníci se k výzvě postavili opravdu zodpovědně, zúčastnili se s nadšením a jejich výkony byly obdivuhodné! Doporučuji podívat se do bohatého fotoalba na atb.rajce.idnes.cz, kde najdete veškerou dokumentaci z výpravy – opravdu to stojí za to. Nakonec snad mohu říct, že když jsme na konci společně zpívali (Zoom nám z toho udělal přirozený kánon :-)) loučící „Nechť Hospodin hledí“, pocítili jsme skutečně „výpravovou“ atmosféru. Nezbyvá než poděkovat vedoucím (Ádě Bedrníkové a Aničce Gwen Procházkové) za obětavou službu a Pánu Bohu, že nám dopřává zažívat dobře strávený společný čas i v této době. S nadějí vyhlížíme do dalších dní (v čase uzávěrky je sice nejisté, avšak pravděpodobné, že příští dorost už by mohl být naživo)! PK

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA

čtvrtek 15.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

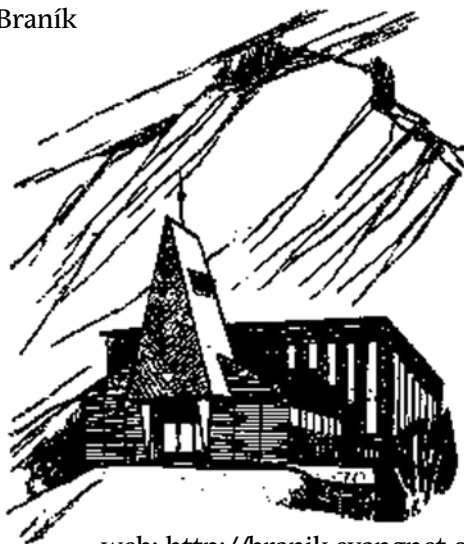
555 nepálský student

888 rekonstrukce kostela (plyn...)

999 úpravy sálku a zahrady pro děti

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <http://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXV. ročník, číslo 5/květen 2021

Vychází zpravidla každou 1. neděli v měsíci.

Redakce: Katka Winkelhöferová, Jarka Pecharová

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Korektury: Pavlína Kroužková, David Navara

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je poslední neděle v měsíci,
příspěvky posílejte e-mailem: branickabrana@gmail.com.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

KŘEŠŤANSKÝ TÁBOR YMCA BRANÍK PRO DĚTI OD 6 DO 10 LET

Asterix & Obelix

Datum: 1. 8.-14. 8. 2021

Cena: 3 600 Kč
(při zaplacení do 31. 5. 2021)

Kontakt: Michaela Mazná
mazna.michaela@gmail.com
736 789 454

branicky-tabor.evangnet.cz

Akce je dotována z prostředků MŠMT.